

אותם שלושת במי הדין שנחלהקים בדיןיהם אחרים בברבי העולם; בעשר, בעני, במלחמות בשלמותו, שהם ארבעה היכלות לאלה שניים לכל אחד מהם האחרים, שני היכלות לאלה שניים האחדים של אורות אחרים, והיכל אחד לכל אחד מהם בעלי העינים שעוזים חשבון מפל העששים של העולם. והיכל אחד לסופרים אחרים שמתהן אלו בראשונים הפנימיים. ארבעת היכלות הלו כולם בהיכל זה, שנקרו על שם אורה הרום של זכות, כפי שאמנה.

ובכל פתח ופתח של היכלות הלו יש ממנה אחד. בפתח הראשון יש ממנה אחד ששמו נקרא גורייא"ל. (פתח הראשון שם הפלנסניה שמנהו לוקה) אותו המינה אחר, אותו ממנה לגנות דינים שנדרנו ונגזרו לאותו המינה הראשון ששמו סנסנייה, שמננו נוטל המינה אחר ההזה שעומד על היכל של הצד الآخر, ועומד על האסכה של תינוקות, כפי שאמנה.

והמינה ההזה גורייא"ל נוטל דבר בית הדין הפנימי, שהפל נגור שם, ואז מודיע את הדבר לאמנה ההזה שבחווץ, וכל אוטם הכווצים מכווצים ואומרים בכל הרקיעים: בך וכה נגור מabit הפללה. עד שנוטלים את אותו דבר בהיכל שלמה, ומשם יוצאים ומכווצים על הדבר, עד שהזה נשמע בכל הרקיעים הפחותים, ויורדים ומודיעים את הדבר לכלם למטה.

ונוטלים הדבר כל המחותנים, מדרכה לדרכה. אפלו צפרי השמים ועופות הארץ, כלם לוזחים את הדבר ומודיעים אותו בעולם, עד שנוטלים הדבר כל אוטם שומר החקים ומראים את זה בחולום לאנשים, ובאותו הדבר לזמן קרוב.

בדבר, וכל אינון פרוצי מכזי ואמרי בכל רקיין, בך ובכה אתגזר מבוי מלפה, עד דנטלי היה מלא בהיכל אטלטה, ומתקנן נפקין ומקרזין מלא, עד דאטטמע בלהו רקיין תפאין, ונהתי ואודעי מלא, לבלחו דלטה. נטלי מלא בלהו תפאין, מדרגא לדרגא, ואודעי דארעא, בלהו נטלי מלא, ואודעי לה בעלם. עד דנטלי מלא כל אינון גרדני נימוסין, ואחזין בחלמא לבני נשא, ואתיא היה מלא לזמן קרב.

איןון תלת בתה דין, דמתפלגי בדיין אחראין, במילוי דעתם, בעורתא, במספנו, במרעין, בשלימו, דיינון ארבע היכלין דיינון מתקנן לכל אינון אחראין, תרין היכלין לאlein תרי טרי נהוריין אחראין, וחד היכלן לכל אינון מארי דעתינו, דעדי חושבנא מכל עוזדין דעתם. וחד היכל, לספרין אחראין, די תחות אלין קדמאי פנימאי. אלין ארבע היכלין, כלין בהיכל א, דא, דאקרי על שמא דהאי רוחא זכותא, בדק אמרן.

ובכל פתח ופתחה דיין היכלין, אית ממנה חד, בפתחה קדמאה אית ממנה חד, דשמייה אקרי גורייא"ל. (פתחה קדמאה דשמייה דכלא סנסניה דמייה נטיל) האי ממנה אחרא, מהו אמן איהו לגלאה דיןין, דאתהנו ואתגזרו להיה ממנה קדמאה, דשמייה סנסנייה דמגיה בטיל האי ממנה אחרא, דקימא על היכל א_dstרא אחרא, וקימא על אסברה דרביה, בדק אמרן.

והאי ממנה גורייא"ל, בטיל מלא דבי דינה פנימה. דכלא, אתגזר תפין, וכדין אודיע מלא להאי ממנה דלביר, וכל אינון פרוצי מכזי ואמרי בכל רקיין, ומתקנן נפקין ומקרזין מלא, עד דנטלי היה מלא בהיכל אטלטה, ומתקנן נפקין ומקרזין מלא, עד דאטטמע בלהו רקיין תפאין, ונהתי ואודעי מלא, לבלחו דלטה. נטלי מלא בלהו תפאין, מדרגא לדרגא, ואודעי לה בעלם. עד דנטלי מלא כל אינון גרדני נימוסין, ואחזין בחלמא לבני נשא, ואתיא היה מלא לזמן קרב.

ולפעמים אותו דבר שאריך למלכי הארץ, שהם ממנעיםazon לזמן ולהנהייג עמיים, שמזריעים את אותו הערך עד הרקיע של המשמש שלמטה, ועומדים שם. עד שאותם ממנעים של המשמש, שנחמו על המשמש, לזכרים את אותו הערך, ומזריעים אותו לאותם המנינים העליונים של הצד الآخر, והם מודיעים את הערך למלך הארץ, שהם באדי שליהם.

ובשוו נבאים בהם בישראל, היו נוטלים נבאותם מ שני עמודים עליונים שתורתה סמוכה עליהם. אחר שהסתלקו נבאים מהעולם ובאו בעלי המראה ובעלי החלום, הם נוטלים הערך ממשומו, כפי שאמרנו. וכשהיו בין ישראלי מלכים, והסתלקו הנבאים, ולא נמצאו בעלי מראה ובuali חלום, מודיעים את הערך לאותם מלכים מהפכתה זהה שאמרנו.

אם אמר, איך נוטל הערך מהמקום הזה? בא וראה, כל דרגה ודרך וכל פתח ופתחה, לכלם יש בחוץ ממנים ידועים שהחומר (בצד שליהם) בכל אותם קרייעים, עד שיורדים למיטה לרקעיהם הפתחותם ומודיעים את הערך לאותם שאריך, משום שהרי מההיכלות הללו, שהם צד הקרה וסוד האמונה, נפרדות דרגות למטה, וכן בסוד האמונה, וירידות מדרגות על מדרגות עד שפוחחות מן העולים הזה, והחמו בו.

מהם לשמר בני אדם מן הצד الآخر ומוקרי העולם, ובאותם הרכבים שביהם הם הולכים. ומהם כדי לסייע לבני אדם בשבעאים להטהר. ומהם לעשות אותן ונטישם בועלם, ומהם אוחחות ונשים בועלם, ובן (בצורה זו) נפרדות פה דרגות שעומדים כדי להשגיח על מעשי בני האדם להעיד עדות. ובן (בצורה ד'

ולזמנינו דההיא מלחה דאטראיקה למלכי ארעה, דאיןון ממן לאתזנא, ולדברא עמיין. דאודעין ההייה מלחה עד רקייעא דשמעשא דלטפא, וקיימא תפון. עד דאיןון ממן שמשא, הדתמןון על שמשא, נטלי ההייה מלחה, ואודע לה לאינון ממן על אין די בסטרא אחרת, ואינון מודען ההייה מלחה למלך ארעה, דאיןון בסטרא דלהוז.

ובך הו נביאים בהו בישראל, והוא נטלי נביאה דלהוז, מתרין עמודין על אין דאוריתא סמיך עליה. לבר דאסטלקי נבאים מעלה, ואותו מארי דמראה, ומאריך דחלמא, נטלי מלחה מאתריה כדקאמן. ובכד מלכי הו בינייהו דישראל, נבאים אסתלקו, ומאריך דחלמא ומראה לא אשתקחו, אודען מלחה לאינון מלכין, מהאי פתחא כדקאמן. ואו תימא היה נטלי מלחה מהאי אחר. תא חזי, כל דרגא ודרגא, וכל פתחא ופתחא, כלבו אית לון לבר, ממן ידיען, הדתמןון (בסטרא דלהוז) בכל אינון רקייעין, עד דנהתי לתפא ברקייעין תפאיין ואודען מלחה לאינון דאטראistik בגין דהא מאlein היכליין דאיןון סטרא דקדושה ורזה דמהימנותא, אתרפשו דרגין לתפא, כלבו ברזא דמהימנותא, ונחתו דרגין על דרגין, עד דפרחין מהאי עלמא, ואתמןון ביה.

מנוזן, לנטרא בני נשא מסטרא אחרת, ומונזיקי עלמא, ובאיןון ארהי דכא איזלי. וממנוזן, לסייע לבני נשא, כד אתאן לאתדכא. וממנוזן, למעבד אתין ונפיין בעלה. וממנוזן דקיימי לאשכח בועבדין דבני נשא, למסחד סחדותא. ובן (בגונא ד'